

Tak til den højtærede Minister for, hvad han har gjort i denne Sag, fordi han efter min Mening har lagt et saa godt Grundlag at arbejde paa i Udvalget, saa jeg formoder, at vi kunne komme til et Resultat.

Det ærede Medlem fra Nykøbing F. (Valdemar Olsen) udtalte, at hvis han havde vidst, at Loven om Bankgarantien vilde føre til de Resultater for Staten, som den har medført, vilde han og hans Parti ikke have stemt for Loven. Jeg skal dertil sige, at jeg er af den modsatte Mening, idet min Opfattelse er den, at hvis man den Gang havde undladt at vedtage Loven, vilde man muligvis have skabt Ulykker her i Landet, som havde kostet flere Gange saa meget som det Tab, Staten nu lider ved, at man er gaaet ind paa Bankgarantien.

Det ærede Medlem fra Svendborg (W. Neergaard) fremsatte i en Udtalelse det ønskelige i, at man, før man vedtog dette Lovforslag, anmodede Ministeren om at faa dette Moratorium forlænget med en Maaned, hvis der var Mulighed for at faa behandlet og vedtaget en Sparekasselov inden den Tid. Jeg ved ikke, hvor vidt den højtærede Minister er med sit Arbejde paa dette Omraade, men hvis det var muligt grundig at behandle denne Sag i sin Helhed, inden vi vedtage denne Lov, vilde jeg ogsaa anse det for et Gode netop for Konsekvensernes Skyld. Thi den Dag, man vedtager en Sparekasselov, som er betydelig mere skrap end den nuværende, hvor man stiller betydeligt større Krav baade til Tilsyn, Revision osv., antager jeg, man ikke har nødig at være bange for de Konsekvenser, der kunne følge heraf. Jeg skal kun fremkomme med disse Udtalelser og sige, at jeg personlig vil takke den højtærede Indenrigsminister for det Arbejde, han har gjort i denne Sag, og at jeg haaber, at det Udvalg, der nu bliver nedsat, maa arbejde med Energi og Hurtighed, saa det er muligt at skabe en Lov, der kan blive til Tilfredshed for alle Parter baade indenfor og udenfor Bondestandens Sparekasse. Hvis det er muligt, gentager jeg det ærede Medlem fra Svendborgs Ønske om, at vi inden den Tid kunde faa forelagt en Sparekasselov, som umuliggjorde, at den Lov, vi forhaabentlig faa vedtaget her, drager skadelige Konsekvenser efter sig.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Det er naturligvis for tidligt allerede nu at stille Horoskopet for dette Lovforslag. Men det maa jeg sige: Jeg havde

ikke ventet, at det skulde faa en saadan Behandling, som det har faaet hidtil. Dets Skæbne kan naturligvis blive krank nok paa dets videre Vej, men et gammelt Ord siger: Godt begyndt er halvt fuldendt, og det forekommer mig, at jeg har Lov til at anvende den første Del af det gamle Ord paa den Forhandling, det har været Genstand for hidtil. Der er ikke nogen af de Talere, der have haft Ordet, som har taget bestemt Afstand fra Lovforslaget, eller i alt Fald fra dets Tanke. Det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (Valdemar Olsen), som er Socialdemokratiets Ordfører, udtalte sig overordentlig velvilligt, og jeg kan ganske slutte mig til den højtærede Indenrigsministers Ord, naar han sagde ham Tak for det velvillige Standpunkt, han havde indtaget overfor Lovforslaget.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) — jeg ved ikke, om han er Højres Ordfører i denne Sag, det er jeg ikke ganske sikker paa, og jeg vilde ikke være glad ved, om han var det — var ganske vist ikke saa meget venlig ved Lovforslaget. Han havde meget at kritisere, men det har han jo ret ofte, næsten altid for Resten; men jeg fik alligevel det Indtryk af hans Slutningsbemærkning, at det var ikke fuldt saa slem ment, som det var sagt; jeg fik det Indtryk i alt Fald af hans første Foredrag, at dersom han kunde faa et æret Medlems Hoved eller i det mindste hans Formue præsenteret paa et Fad, kunde vi saa nogenlunde rolig forhandle om Resten. Men jeg er ikke sikker paa, at det Indtryk er rigtigt. Da det ærede Medlem sidste Gang havde Ordet, syntes det mig, at han var længere ude. Jeg fik det Indtryk, at da var det hele Reformpartiet, den Molok, som han kaldte det, der skulde ofres for denne Sag. Jeg tror alligevel, det vilde være for meget, og skønt det ærede Medlem jo forsikrede os om, at han havde sine Tænder endnu, kunde det dog være, at det blev ham en lovlige stor Mundfuld. I hvert Tilfælde blev det os for stort et Offer. Jeg vil anbefale det ærede Medlem at tale lidt mere ud fra sine Følelser, end han har gjort i denne Sag, og lade dem være lidt mere raadende, thi hvilken Sag det end drejer sig om, kan dens Afgørelse ikke fuldt ud være en Forstandssag, er der ingen Følelse bag ved, kommer man ingen Vegne. Og lad det saa være de gode Følelser, der faa Overvægt hos det ærede Medlem! Saa tror jeg heller ikke, han bliver nogen Hindring.